

Fundur um arbeiðsloysisskipanina í Vestmanna gjørdist valfundur burturav:

Andstöðan vendir kreppuni bakið – vil heldur tosa um »framtíðina«

Áhugin hjá andstöðuni at siga fólki frá uppskotinum um lønarlækkingin og ES limaskap, var størri enn viljin at tosa um stöðuna hjá teimum arbeiðsleysu. Ongar lættar loysnir eru til, og hóast fundarevnið og viljin at tosa um hesi mál vóru til staðar, so druknaði alt í óviljanum hjá andstöðuni at taka lut í orðaskiftinum um viðurskiptini hjá arbeiðsleysum, júst nú

Politiski fundurin í Vestmanna mánakvöldið, boðaði ikki frá góðum, viðvíkjandi, hvussu politisku flokkarnir vilja basa arbeiðsloysinum.

Heldur ikki var áhugi fyri at finna fram loysnir, sum kundu at bjarga Arbeiðsloysisskipanini. Hetta vóru m. o. átrokandi evnir, ið vóru sett á skránni fyri fundin, sum Norðstreymoyar Sjálfstýrisfelag skipaði fyri.

Hinvegin, so visti andstöðupolitikarnir Edmund Joensen og Jógvan Sundstein greitt, at teir vóru komnir á fundin at siga vestmenningum, hvørjir lutir vóru í fat velja, til næsta val - og har fekk núverandi samgonga als ikki innivist.

Edmund Joensen endaði sína framløgu við at biðja fólki atkvøða fyri Sambandsflokkinum.

Andstöðan skapti stöð

Stöðin varð lagt við hesum báðum politikarum, og hó-

ast álvarsliga evnið fyri fundin, so vísu teir ikki góðan fundarsíð ella gjørduna nakað ávíst fyri at svara fundarfólkunum, hvat er til at taka í hesum krepputíðum.

Samgongan eigur kreppuna, andstöðan eigur framtíðina. Veitin millum flokkar og veljarar gerst alt meira sjónlig.

Helena Dam á Neystabø fyri Sjálfstýrisflokkin legði fyri. Hon tosaði um arbeiðsloysisskipanina, og at hon ikki vildi ganga við til at arbeiðsleysu fingu verri samskiptir í skipanini, enn tey hava í dag.

- Samhaldsfasti kundi bót um stöðuna, um hann varð verandi í skipanini hetta árið út, og at tað hevði borið til at hækka inngjaldið. Hon helt, at tey, sum hava arbeiði, eiga at gjalda meir enn tey, sum ikki eru so heppin at hava arbeiði.

Øll vísu tað

Hildur Patursson, fyrri Tjóð-

Orð: Dagný Myndir: J.K.Vang

Umleið 90 fólk vóru á fundinum í Vestmanna. fólk í øllum aldursbólum, ið mest mannfólk. Nógvir spurningar vóru settir, men kortini kom einki nýtt fram, annað enn at Landsstýrið fer at leggja eitt uppskot um Arbeiðsloysisskipanina fram í vikuni

veldisflokkin, vísti á, at øll vísu at marglætistíðin ikki kundi halda fram, men at tað bert var ein spurningur um tíð, áðrenn tað fór at ganga hin vegin. Av tí at hetta hendi knappiliga, bleiv avleiðingin so mikið ógvusligari.

- Arbeiðsloysisskipanin, sum varð ætlað at bera einum 2-7 pst. arbeiðsloysi, er óhóskilg sum nú er. Arbeiðsmarknaðarpartarnir ikki kunnu bera so stórt trýst, segði Hildur Patursson.

Jógvan Sundstein fyri Fólkaplokkin royndi at greiða fundarfólkunum frá, hví stöðan er, sum hon er í dag.

Hann greiddi frá stóru lánøkunum í áttatiárum, og at stóra trottin á arbeiðsmegi í áttatiárum var orsök til kreppuna í dag. Hann nevndi ikki sín politiska leiklut hesi árin.

Síðani var uppskotið um lønarlækking á skránni hjá Jógvandi Sundstein. Hetta kundi, sambært fólkaploksmanninum bjarga samfelagnum.

Edmund Joensen kom síðani við sínum uppskoti at bjarga landinum, og tað var limaskap í ES.

Hann helt, at stuðlskipanin áður innan fiskivinnuna, bert vóru fluttar í Arbeiðsloysisskipanina. Hann upplýsti, at sambært

kanning hjá Ídnaðarfelagnum, fara 6000 arbeiðsleys at vera í Føroyum við árslok 1994.

ALS á fíggarlógina

- Sambandsflokkurin vildi

ikki hava ALS, men tað vildi Fólkaplokkurin og Javnaðarflokkurin. Vit vildu heldur havt arbeiðsloysstryggingina í fíggarlógina, tí tá hevði Lands-

Jóannes Eidesgaard: - Eg ivist ikki í, at 1994 verður betri enn árið fyri, men tað eisini ein spurningur um dirvi og áráði hjá vinnulívsmönnum at gera brúk av teimum møguleikum, sum nú eru til

Norðstreymaroyar Sjálfstýrisfelag skipaði fyri fundinum um evnini: Stöðugt vaksandi arbeiðsloysið, Arbeiðsloysisskipanina, og hvat skal gerasið fyri at fáa føroyingar aftur í vinnu. Vinstrumegin siggjast: Jóannes Eidesgaard, Edmund Joensen, Jógvan Sundstein, Helena Dam á Neystabø og Hildur Patursson